

Peter Rollins & John D. Caputo om ubetinget tilgivelse

Ved Sverre Asbjørn Olsen

Peter Rollins er en forfatter som har skrevet en bok med kristne liknelser. Det kan være varianter av Jesu liknelser eller helt frittstående. Han bruker ofte overraskende vinklinger for å få frem det kristne poenget. Boken heter *The Orthodox Heretic and other Impossible Tales*. Jeg synes han har stor evne til å formidle sentral kristendom, og jeg har hatt stor glede av å lese hans selvkomponerte liknelser med påfølgende kommentarer.

I liknelse nr. 26, *The Unrepentant Son*, gjør han en vri som får frem hvor radikal tilgivelsen er. *Den vanlige rekkefølgen* er angre - be om tilgivelse - tilgivelse: ("Forgiveness thus follows repentance and so cannot take place until repentance has occurred. ") "What if Jesus taught an impossible forgiveness without conditions, a forgiveness that would forgive before some condition was met?" Dette er radikal forkynnelse som kan forandre mennesker.

Det som jeg spesielt vil nevne her, er at Peter Rollins i sin kommentar til denne liknelsen og tanken om betingelsesløs tilgivelse, viser til en bok som har vært en av mine kjæreste bøker siden jeg fikk tak i den for noen år siden: John D. Caputo, *What Would Jesus Deconstruct?* Utgitt i USA 2007. Denne boka anbefaler jeg varmt. Den har følgende undertittel: *The Good News of Postmodernism for the Church*.

Nå er postmodernismen på mange måter passe tankegods både i filosofien/teologien og i samfunnet forøvrig, men måten Caputo lar Derridas tanker møte kristendommen på, viser en befriende, tidløs kristendom. Han tolker Derrida på en måte som viser at mye fra postmoderne tankegods, ligger tett opp til Jesu lære. Caputo hevder at dekonstruksjon hos Derrida betyr å komme inn til den egentlige kjernen i teksten.

Jeg er lyrikkelsker og har stor sans for metaforer, fortellinger og liknelser, som var former Jesus jevnlig brukte. Dette blir ofte stående i motsetning til det vitenskapelig, realistiske språket som ble utviklet på 16-1700 tallet. Når mange kristne i dag bruker det vitenskapelige språket med klart definerte betydninger, og de selv er fundamentalister, havner de fort i hengemyra. Caputo formulerer seg slik: " ... I am presenting the New Testament as a "poetics" of the kingdom of God, a theo-poetics - as opposed to a "theo-logic," an ethics, or a church dogmatics - as a complex of narratives, parables, and paradoxes of which Jesus is the centerpiece.

John D. Caputo har en glitrende pedagogisk tilnærming til Derrida og postmodernismen. Han bruker den gamle boka av Charles Sheldon fra 1896 som også sto i min barndoms pietistiske bokhylle: *In his steps*. Dette var en bok om en tradisjonell menighet i USA som på søndagsgudstjenesten fikk besøk av en fattigfant som døde kort tid etterpå. Dette førte til en sterk vekkelse i menigheten hvor de stilte seg spørsmålet "What would Jesus do?" Det er fra denne boken armbåndene med WWJD har sin opprinnelse. På elegant og finurlig måte lar Caputo denne konservative menighetens tankegods, og vårt tankegods etter år 2000, utfordres av postmodernismen.

Anbefales sterkt